

Bir Risale-i Nur Dersi

Risale-i Nur Külliyyatı / Sözler Kitabı / 33. Söz'den
22. PENCERE

۱ ﴿لَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿۱﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿۲﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿۳﴾
۲ ﴿فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ﴿۴﴾﴾

(1) “Yeryüzünü bir döşek, dağları birer kazık yapmadık mı? Sizi de çift çift yarattık.” Nebe’ Sûresi, 78:6-8.

(2) “Bak Allah’ın rahmet eserlerine: Yeryüzünü ölümünün ardından nasıl diriltiyor.” Rum Sûresi, 30:50.

Küre-i arz bir kafadır ki yüz bin ağzı vardır. Her bir ağzında, yüz bin lisanı vardır. Her lisanında, yüz bin bürhanı var ki her biri çok cihetle Vâcibü’l-vücud, Vâhid-i Ehad, her şeye kadîr, her şeye alîm bir Zat-ı Zülcelal’in vücub-u vücuduna ve vahdetine ve evsaf-ı kudsiyesine ve esma-i hüsnasına şehadet ederler.

Evet, arzın evvel-i hilkatine bakıyoruz ki mayi haline gelen bir madde-i seyyaleden taş ve taştan toprak halk edilmiş. Mayi kalsaydı kabil-i sükna olmazdı. O mayi taş olduktan sonra, demir gibi sert olsa idi kabil-i istifade olmazdı. Elbette buna bu vaziyeti veren, yerin sekenelerinin hâcetlerini gören bir Sâni’-i Hakîm’in hikmetidir.

Sonra tabaka-i turabiye, dağlar direği üzerine atılmış, tâ içindeki dâhilî inkılablardan gelen zelzeleler, dağlarla teneffüs edip zemini hareketinden ve vazifesinden şaşırtmasın. Hem denizin istilasından toprağı kurtarsın. Hem zîhayatların levazımat-ı hayatiyesine birer hazine olsun. Hem havayı tarasın, gazat-ı muzırradan tasfiye etsin, tâ teneffüse kabil olsun. Hem suları biriktirip iddihar etsin. Hem zîhayata lâzım olan sair madenlere menşe ve medar olsun.

İşte bu vaziyet bir Kadîr-i Mutlak ve bir Hakîm-i Rahîm’in vücub-u vücuduna ve vahdetine gayet kat’î ve kuvvetli şehadet eder.

Ey coğrafyacı efendi! Bunu ne ile izah edersin? Hangi tesadüf şu acayib-i

masnuat ile dolu sefine-i Rabbaniyeyi bir meşher-i acayip yaparak yirmi dört bin sene bir mesafede, bir senede süratle çevirip onun yüzünde dizilmiş eşyadan hiçbir şey düşürmesin?

Hem zeminin yüzündeki acib sanatlara bak! Anâsırlar, ne derece hikmetle tavzif edilmişler. Bir Kadîr-i Hakîm'in emriyle zemin yüzündeki Rahman misafirlerine nasıl güzel bakıyorlar, hizmetlerine koşuyorlar.

Hem acib ve garib sanatlar içinde rengârenk acib hikmetli zemin yüzünün simasındaki bu nakışlı çizgilere bak! Nasıl sekenelerine enhar ve çayları, deniz ve ırmakları, dağ ve tepeleri, ayrı ayrı mahluklarına ve ibadına lââyık birer mesken ve vesait-i nakliye yapmış. Sonra yüz binler ecnas-ı nebatat ve enva-ı hayvanatıyla kemal-i hikmet ve intizam ile doldurup hayat vererek şenlendirmek, vakit be-vakit muntazaman mevt ile terhis ederek boşaltıp yine muntazaman بِرَعْوَتٍ suretinde doldurmak; bir Kadîr-i Zülcelal'in ve bir Hakîm-i Zülkema'l'in vücub-u vücuduna ve vahdetine yüz binler lisanlarla şehadet ederler. *Elhasıl*: Yüzü, acayib-i sanata bir meşher ve garaib-i mahlukata bir mahşer ve kafiye-i mevcudata bir memer ve sufûf-u ibadına bir mescid ve makar olan zemin, bütün kâinatın kalbi hükmünde olduğundan kâinat kadar nur-u vahdaniyeti gösterir.

İşte ey coğrafyacı efendi! Bu zemin kafası yüz bin ağız, her birinde yüz bin lisan ile Allah'ı tanıttırsa ve sen onu tanımazsan, başını tabiat bataklığına soksan derece-i kabahatini düşün. Ne derece dehşetli bir cezaya seni müstahak eder, bil, ayıl ve başını bataklıktan çıkar.

3 **أَمَنْتُ بِاللَّهِ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ** de.

(3) Herşeyin hüküm ve tasarrufu elinde bulunan Zâta iman ettim.

Kaynak: B.Said Nursi, Risale-i Nur Külliyyatı, Sözlere kitabı – Türkiye Diyanet Vakfı Yayını